
Dokument na schôdzu

A8-0302/2016

18.10.2016

SPRÁVA

o výročnej správe Európskej centrálnej banky za rok 2015
(2016/2063(INI))

Výbor pre hospodárske a menové veci

Spravodajca: Ramon Tremosa i Balcells

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA V GESTORSKOM VÝBORE	11

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o výročnej správe Európskej centrálnej banky za rok 2015 (2016/2063(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na výročnú správu Európskej centrálnej banky za rok 2015,
  - so zreteľom na článok 284 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
  - so zreteľom na jej článok 123 ods. 1,
  - so zreteľom na Štatút Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, najmä na jeho článok 15,
  - so zreteľom na článok 132 ods. 1 rokovacieho poriadku,
  - so zreteľom na správu Výboru pre hospodárske a menové veci (A8-0302/2016),
- A. keďže v súvislosti s možným vystúpením Spojeného kráľovstva z EÚ prezident Draghi správne uviedol, že „rozsah, v akom to ovplyvní hospodárske vyhliadky bude závisieť od načasovania, vývoja a konečného výsledku nadchádzajúcich rokovaní. Doteraz bolo hospodárstvo eurozóny odolné, ale vzhľadom na neistotu náš základný scenár počíta s rizikami zhoršenia situácie“; a že, „bez ohľadu na druh vzťahov, ktoré vzniknú medzi Európskou úniou a Spojeným kráľovstvom ostáva najväčšou prioritou zachovanie integrity jednotného trhu. Akýkoľvek výsledok musí zaručovať, že všetci účastníci budú podliehať rovnakým pravidlám;
- B. keďže podľa najnovšej jarnej prognózy Komisie sa očakáva, že reálny rast v eurozóne bude mierny a geograficky nerovnomerný – 1,6 % v roku 2016 a 1,8 % v roku 2017, po 1,7 % v roku 2015;
- C. keďže podľa tej istej prognózy sa v eurozóne očakáva pokles nezamestnanosti z 10,9 % na konci roka 2015 na 9,9 % na konci roka 2017; keďže rozdiely medzi mierami nezamestnanosti členských štátov sa naďalej rozširovali v roku 2015, s hodnotami v rozsahu od 4,6 % v Nemecku do 24,9 % v Grécku;
- D. keďže opäť podľa tej istej prognózy sa očakáva, že deficit verejných financií v eurozóne bude postupne klesať z 2,1 % v roku 2015 na 1,9 % v roku 2016 a 1,6 % v roku 2017 a takisto sa predpovedá, že pomer dlhu k HDP klesne po prvýkrát od začiatku krízy napriek tomu, že postup Komisie pri nadmernom deficite sa stále týka štyroch krajín eurozóny: Francúzska, Španielska, Grécka a Portugalska; keďže Cyprus, Írsko a Slovinsko prijali makroekonomické programy, ktoré im umožnili znížiť svoje deficity pod hranicu 3 % HDP;
- E. keďže podľa tej istej prognózy sa očakáva, že eurozóna bude v rokoch 2016 a 2017 naďalej vykazovať vonkajší prebytok vo výške približne 3 % HDP; keďže „tvrdý“ Brexit môže mať nepriaznivý vplyv na obchodnú bilanciu EÚ a Spojeného kráľovstva, pretože Spojené kráľovstvo je jedným z hlavných obchodných partnerov v eurozóne;

- F. keďže v článku 127 ods. 5 ZFEÚ sa od Európskeho systému centrálnych bánk požaduje, aby pomáhal udržiavať finančnú stabilitu;
- G. keďže podľa článku 127 ods. 2 ZFEÚ má Európsky systém centrálnych bánk za úlohu „podporovať plynulé fungovanie platobných systémov“;
- H. keďže podľa odhadov ECB zo septembra 2016 priemerná miera inflácie v eurozóne po nulovej hodnote v roku 2015 zostane blízko k tejto úrovni v roku 2016 (0,2 %) a dosiahne 1,2 % v roku 2017 a 1,6 % v roku 2018; keďže nízke miery inflácie zaznamenané v posledných rokoch môžu byť okrem iného spôsobené hlavne nízkymi cenami energií;
- I. keďže inflačný cieľ je stále ťažšie dosiahnuť vzhľadom na konsolidáciu demografických trendov, pokračujúce nízke ceny energií a plný vplyv obchodnej a finančnej globalizácie na vysokú nezamestnanosť v európskej spoločnosti; keďže tieto deflačné tlaky prispievajú k nedostatku investícií a oslabeniu celkového dopytu;
- J. keďže v marci 2015 ECB uviedla do činnosti rozšírený program nákupu aktív vo výške 1,1 bilióna EUR, ktorý mal podľa pôvodného plánu fungovať do septembra 2016;
- K. keďže tento program bol odvtedy aktualizovaný tak, že plánovaný nákup aktív má fungovať do marca 2017 a jeho celkový objem by sa mal blížiť k 1,7 biliónu EUR, a zoznam akceptovateľných aktív bol rozšírený o dlhopisy nefinančných podnikov a dlhopisy regionálnych a miestnych samospráv; keďže vznikli obavy, že súvaha ECB obsahuje stúpajúcu mieru rizika;
- L. keďže ECB od začiatku svojho programu nákupu nakúpila 19 094 miliónov EUR v cenných papieroch zabezpečených aktívami (ABS);
- M. keďže ECB ďalej zmiernuje svoj monetárny postoj znižovaním svojich kľúčových referenčných sadzieb na bezprecedentné úrovne, s hlavnými refinančnými operáciami a jednoduchými sterilizačnými operáciami až na 0 a následne v marci 2016 na – 0,40 %; keďže ECB poskytuje bankám motiváciu poskytovať úvery, a s týmto cieľom vykonáva ďalšiu sériu cielených dlhodobějších refinančných operácií (TLTRO-II);
- N. keďže podľa ECB vytvorenie jednotného mechanizmu dohľadu (SSM) bolo zamerané na konzistentné uplatňovanie mikroprudenciálneho dohľadu a presadzovanie v rámci eurozóny s cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky pre bankové operácie a zaviesť spoločnú metodiku hodnotenia (SREP);
- O. keďže prezident ECB naďalej zdôrazňuje naliehavú potrebu veľmi potrebných štrukturálnych reforiem v eurozóne;
- P. keďže ECB podporuje jednoduchý, transparentný a štandardizovaný sekuritizačný rámec a následné znížené kapitálové požiadavky, ktoré oživia sekuritizačné trhy a financovanie reálnej ekonomiky;
- Q. keďže v článku 123 ZFEÚ a článku 21 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky sa zakazuje menové financovanie vlád,

1. zdôrazňuje, že eurozóna naďalej trpí vysokou úrovňou nezamestnanosti, príliš nízkou infláciou a značnou makroekonomickou nerovnováhou vrátane nerovnováhy bežného účtu, a ďalej, že eurozóna čelí veľmi nízkej úrovni rastu produktivity, ktorá je výsledkom nedostatku investícií – 10 percentuálnych bodov pod úrovňou pred krízou, zlyhávaniu pri vykonávaní štrukturálnych reforiem a slabému vnútornému dopytu; poznamenáva, že vysoká úroveň verejného dlhu a najmä obrovské množstvo nesplácaných úverov a stále podkapitalizovaný bankový sektor v niektorých členských štátoch naďalej triešťa finančný trh eurozóny, a teda znižujú priestor na manévrovanie pri podpore najkrehkejších hospodárstiev; zdôrazňuje, že zdravá fiškálna politika a sociálne vyvážené štrukturálne reformy zamerané na zvýšenie produktivity sú jediným spôsobom, ako dosiahnuť udržateľný hospodársky pokrok v týchto členských štátoch;
2. zdôrazňuje federálny charakter Európskej centrálnej banky, ktorý vylučuje uplatňovanie národného práva veta, a umožňuje jej konať rozhodne pri riešení krízy;
3. uznáva, že z dôvodu tohto veľmi rozmanitého prostredia a rizika dlhšieho obdobia nízkej inflácie boli mimoriadne opatrenia, ktoré prijala ECB, aby zvýšila infláciu späť na úroveň strednodobého cieľa vo výške 2 %, v súlade s jej mandátom, ako sa stanovuje v článku 127 ZFEÚ, a preto nie sú nezákonné¹; poznamenáva, že od začatia programu nákupu aktív v marci 2015 a v dôsledku programov cielených dlhodobých refinančných operácií (TLTRO) zameraných na reálnu ekonomiku sa finančné podmienky zlepšili, čo v eurozóne podporilo oživenie požičiavania firmám a domácnostiam; poznamenáva, že aj tieto opatrenia prispeli k obmedzeniu šírenia vládnych dlhopisov niektorých krajín eurozóny; poznamenáva, že zlepšenia nepostihli členské štáty rovnako a že dopyt po úveroch v niektorých členských štátoch je naďalej slabý;
4. zdôrazňuje, že ECB začala v júni 2016 novú sériu štyroch cielených dlhodobejších refinančných operácií (TLTRO II); poukazuje na to, že stimulačná štruktúra programu sa v porovnaní s pôvodným TLTRO zmenila, keďže niektoré banky si budú môcť požičať za negatívne úrokové sadzby, aj keď nezvýšia svoje čisté poskytovanie úverov reálnej ekonomike;
5. vyjadruje znepokojenie nad skutočnosťou, že poskytnutím likvidity s negatívnou úrokovou sadzbou, ale zároveň vylučujúc požiadavky pre banky vrátiť finančné prostriedky, ak nedosahujú svoje úverové referenčné hodnoty, ECB oslabuje väzbu medzi zabezpečením likvidity centrálnej banky a poskytovaním úverov reálnej ekonomike, čo bolo stredobodom koncepcie TLTRO;
6. víta kategorický záväzok ECB z augusta 2012 urobiť všetko pre záchranu eura, ktorý sa ukázal ako kľúčový na zabezpečenie finančnej stability eurozóny;
7. domnieva sa, že rozšírený program nákupu aktív by mal väčší vplyv na európske ekonomiku, ak by bol sprevádzaný účinnými a sociálne vyváženými štrukturálnymi reformami zameranými na zvýšenie konkurencieschopnosti európskeho hospodárstva a ak by mal okrem iného väčší podiel odkupovania dlhopisov EIB, najmä pokiaľ ide o projekty TEN-T a TEN-E (s preukázanou pridanou európskou hodnotou zo sociálneho

---

¹ ako bolo nedávno zdôraznené Európskym súdnym dvorom a v rozsudku nemeckého Spolkového ústavného súdu z 21. júna 2016.

a hospodárskeho hľadiska), a sekuritizovaných úverov pre MSP; vyzýva ECB, aby vypracovala štúdiu, v ktorej zanalyzuje, aký by bol vplyv rozšíreného programu nákupu aktív, ak by mohla nakupovať na sekundárnych trhoch verejný dlh členských štátov priamo viazaný na investície a výdavky v oblasti výskumu; vyjadruje znepokojenie nad tým, že priame nákupy dlhopisov emitovaných nefinančnými korporáciami v rámci programu nákupu cenných papierov podnikového sektora, ktoré by sa za súčasných okolností boli opodstatnené, môžu mať rušivý účinok;

8. súhlasí s prezidentom ECB Mariom Draghim, že samotná jednotná menová politika nemôže stimulovať agregátny dopyt, ak nie je doplnená zdravými fiškálnymi politikami a ambicióznymi a sociálne vyváženými programami štrukturálnych reforiem na úrovni členských štátov; pripomína, že v súlade so svojim mandátom stanoveným v primárnom práve v zmluvách EÚ je hlavným cieľom ECB zachovať cenovú stabilitu s cieľom zabezpečiť stabilné proinvestičné prostredie; domnieva sa, že samotná menová politika nie je vhodný nástroj na vyriešenie štrukturálnych problémov európskeho hospodárstva; zdôrazňuje, že očakávané hospodárske oživenie nie je náhradou za zásadné štrukturálne reformy; upozorňuje na nedávne štúdie a diskusie o možnom poklese neutrálnych úrokových sadzieb pozorovanom na celom svete za posledné desaťročie; poukazuje na to, že takáto situácia by mala za následok ďalšie obmedzenie a zníženie účinnosti menovej politiky, keďže by častejšie hrozil pád na nulovú dolnú hranicu;
9. súhlasí, že dobre fungujúci, diverzifikovaný a integrovaný kapitálový trh by podporil prenosové kanály jednotnej menovej politiky; v tejto súvislosti požaduje postupné dokončenie a úplnú realizáciu bankovej únie a úplné dodržiavanie príslušných právnych predpisov zo strany členských štátov, ako aj budovanie únie kapitálových trhov, pretože by to bol rozhodujúci krok smerom k zlepšeniu účinnosti jednotnej menovej politiky a zmierneniu rizík vyplývajúcich zo šoku vo finančnom sektore; považuje za nanajvýš dôležité riešiť problematiku nesplácaných úverov v prípade najpostihnutejších vnútroštátnych bankových sektorov s cieľom obnoviť hladký prenos menovej politiky do celej oblasti;
10. zdôrazňuje, že štrukturálne a sociálne vyvážené reformy v hospodárstve a na pracovnom trhu by mali tiež naplno zohľadňovať demografický deficit v Európe s cieľom bojovať proti deflačnému tlaku a vytvoriť stimuly pre vyváženejšiu demografickú štruktúru, ktorá by uľahčovala udržiavanie inflačného cieľa na úrovni približne 2 %; upozorňuje na riziko negatívnych investičných očakávaní v prípade nepriaznivého demografického vývoja;
11. konštatuje však, že hoci je vplyv rizík a účinkov presahovania nekonvenčných opatrení významný, najmä pokiaľ ide o podmienky financovania bánk na periférii, neočakáva sa, že inflácia bude do roku 2017 smerovať k strednodobému cieľu 2 %; konštatuje, že súčasné oživenie trhových a bankových úverov je medzi členskými štátmi geograficky nerovnomerne rozložené a zatiaľ úplne nevyvolalo očakávaný účinok na súčasný nedostatok investícií v eurozóne; zdôrazňuje, že nedostatok investícií je spôsobený nielen nedostatkom prístupu k financovaniu, ale aj nízkym dopytom po úveroch, a že je potrebné podporovať tie štrukturálne reformy, ktoré priamo uľahčujú investície a tvorbu pracovných miest; upozorňuje na zníženie dostupnosti vysokokvalitných aktív, ktoré sú medzinárodne akceptované inštitucionálnymi investormi;

12. upozorňuje, že i keď dôsledky pre reálnu ekonomiku sú výrazne obmedzené, banky majú prakticky bezplatný alebo veľmi jednoduchý prístup k financovaniu, čo vedie k priamemu subvencovaniu ich súvah; vyjadruje hlboké poľutovanie nad tým, že objem tejto subvencie, i keď ide o jasný fiškálny účinok presahovania menovej politiky, sa nemonitoruje ani nezverejňuje a že neplatia žiadne prísne podmienky, pokiaľ ide o spôsob, akým sa investuje, a či vôbec; trvá na tom, že akékoľvek mimoriadne opatrenia tohto druhu by mali byť sprevádzané opatreniami na zmiernenie narušenia trhov a hospodárstva;
13. vyjadruje poľutovanie nad súčasnými rozdielmi medzi úrokovými sadzbami financovania poskytovanými MSP a úrokovými sadzbami financovania poskytovanými väčším spoločnostiam, hoci sa postupne znižujú, nad rozdielmi medzi úrokovými sadzbami pre malé a veľké pôžičky a medzi podmienkami úverovania MSP, ktoré sa nachádzajú v rôznych krajinách eurozóny, aj keď uznáva, že možnosti menovej politiky sú v tomto smere obmedzené; zdôrazňuje, že pretrvávajúca potreba úpravy súvah bánk, okrem iného, ovplyvňuje dostupnosť úverov pre malé a stredné podniky v niektorých členských štátoch; upozorňuje ďalej na riziko ďalšieho možného narušenia hospodárskej súťaže v dôsledku nákupu podnikových dlhopisov zo strany ECB na kapitálovom trhu, na ktorom by príslušné kritériá oprávnenosti nemali viesť k ďalšiemu narušeniu, najmä vzhľadom na rámec rizík, a z ktorého by nemali byť vylúčené MSP;
14. zdôrazňuje skutočnosť, že dlhšie obdobie plochej výnosovej krivky by znížilo ziskovosť bánk, najmä ak neprispôsobia svoje obchodné modely, a mohlo by vytvoriť potenciálne riziká, najmä pokiaľ ide o súkromné úspory a dôchodkové a poisťovacie fondy; varuje, že klesanie ziskovosti bánk by mohlo oslabovať ich ochotu rozvíjať úverovú činnosť; poukazuje najmä na negatívne účinky tejto politiky úrokových sadzieb na miestne a regionálne banky a sporiteľne so slabým financovaním z finančných trhov a na riziká poisťovacieho a dôchodkového sektora; požaduje preto konkrétne a trvalé monitorovanie negatívnej úrokovej sadzby, jej uplatňovania a jej účinkov; zdôrazňuje potrebu riadneho, obozretného a včasného riadenia ukončenia politiky veľmi nízkej (zápornej) úrokovej sadzby;
15. chápe dôvody zavedenia negatívnych úrokových sadzieb, ale zdôrazňuje svoje obavy týkajúce sa možných dôsledkov takejto politiky pre jednotlivých sporiteľov a finančnú rovnováhu dôchodkových systémov a z hľadiska vývoja majetkových bublín; je znepokojený skutočnosťou, že v niektorých členských štátoch sú dlhodobé úrokové sadzby pri úsporách nižšie ako miery inflácie; domnieva sa, že vzhľadom na demografické trendy a kultúrne preferencie týkajúce sa sporenia tieto negatívne účinky na príjem môžu viesť k zvýšeniu miery úspor domácností, čo by mohlo byť nepriaznivé pre domáci dopyt v eurozóne; upozorňuje, že vzhľadom na zostupnú rigiditu vkladových sadzieb môžu byť výhody posúvania sadzieb z vkladov v ECB ďalej do negatívnej oblasti obmedzené;
16. je naďalej znepokojený stále vysokou úrovňou neobchodovateľných aktív a cenných papierov krytých aktívami, ktoré sa Eurosystemu poskytli ako zábezpeka v rámci jeho refinančných operácií; opätovne žiada ECB, aby poskytla informácie o tom, ktoré centrálné banky prijali takéto cenné papiere a aby zverejnila postupy hodnotenia uvedených aktív; zdôrazňuje, že takéto zverejnenie by bolo prospešné na účely parlamentnej kontroly úloh v oblasti dohľadu zverených ECB;

17. žiada ECB, aby preskúmala ako sa líši prenos menovej politiky v členských štátoch s centralizovanými a koncentrovanými bankovými sektormi a v štátoch s diverzifikovanejšou sieťou miestnych a regionálnych bánk, ako aj medzi krajinami, ktoré viac závisia od bánk alebo kapitálových trhov z hľadiska financovania svojho hospodárstva;
18. vyzýva ECB, aby starostlivo posúdila riziká budúceho obnovenia majetkovej a realitnej bubliny vzhľadom na jej veľmi nízku (negatívnu) úrokovú sadzbu, najmä vo svetle podstatne zvýšených objemov úverov a neúmerne vysokých cien v sektore nehnuteľností, predovšetkým v niektorých veľkomestách, a domnieva sa, že spolu s Európskym výborom pre systémové riziká (ESRB) by mala v tejto súvislosti predložiť návrhy konkrétnych makroprudenciálnych odporúčaní;
19. vyzýva Komisiu, aby predložila návrhy na zlepšenie makroprudenciálneho dohľadu a dostupných nástrojov politiky, ktoré by zmierňovali riziká tieňového bankovníctva, a to s ohľadom na varovanie ECB, že vzhľadom na dlhodobý stály nárast nebankovej úverovej činnosti v poslednom desaťročí, a to až na hodnotu aktív 22 biliónov EUR, je potrebné vyvinúť ďalšie iniciatívy na sledovanie a posudzovanie slabých miest v rastúcom odvetví tieňového bankovníctva;
20. podporuje posúdenie ECB, že v súčasnom balíku CRD IV/CRR chýbajú určité opatrenia, ktorými by sa mohli takisto účinne vyriešiť osobitné typy systémového rizika, akými sú i) rôzne opatrenia na strane aktív vrátane uplatňovania limitov pomeru výšky úveru k hodnote zabezpečenia alebo pomeru výšky úveru k výške príjmu a ii) zavedenie viacerých expozičných limitov, ktoré nepatria do súčasného vymedzenia veľkej majetkovej angažovanosti; naliehavo žiada Komisiu, aby preskúmala potrebu legislatívnych návrhov v tejto oblasti; konštatuje, že niektoré z týchto opatrení môžu byť integrované v kontexte prebiehajúcich legislatívnych prác na návrhu o EDIS;
21. poukazuje na to, že s ohľadom na úlohu ECB v oblasti poskytovania likvidity Grécku v júni 2015 a diskusie v Rade guvernérov ECB o platobnej schopnosti cyperských bánk, ktoré prenikli na verejnosť, nie je koncepcia „platobnej neschopnosti“ podporujúca poskytovanie likvidity centrálnej banky inštitúciám v eurozóne dostatočne jasná, a to ani z hľadiska právnej istoty, keďže ECB v uplynulých rokoch striedavo využívala statickú koncepciu platobnej schopnosti (v závislosti od toho, či banka v určitom čase spĺňa minimálne kapitálové požiadavky) alebo dynamickú koncepciu (na základe výhľadových scenárov stresového testovania) na zdôvodnenie pokračovania alebo obmedzenia núdzovej likvidity (ELA); zdôrazňuje, že táto nejasnosť sa musí riešiť tak, aby sa zabezpečila právna istota a posilnila finančná stabilita;
22. konštatuje, že predsedníctvo ECB uznáva existenciu distribučných následkov politik ECB s vplyvom na nerovnosti a berie na vedomie posúdenie ECB, že zníženie nákladov na úvery pre občanov a malé a stredné podniky a súčasné zvyšovanie zamestnanosti v eurozóne by mohlo čiastočne kompenzovať tieto distribučné vplyvy;
23. poznamenáva, že program nákupu aktív ECB znížil výnosy z dlhopisov vo väčšine členských štátov na bezprecedentné úrovne; varuje pred rizikom príliš vysokých oceňovaní na trhu s dlhopismi, ktoré by bolo komplikované zvládať, ak bez dostatočného zotavenia úroková sadzba začne opäť stúpať, najmä v prípade krajín, ktorých sa týka postup pri nadmernom deficite alebo s vysokými úrovňami dlhu;

poukazuje na to, že náhla zmena súčasnej nízkej úrovne úrokových sadzieb pozdĺž výnosovej krivky prináša významné trhové riziká pre finančné inštitúcie s významným podielom finančných nástrojov s trhovou hodnotou;

24. zdôrazňuje podmienky stanovené Súdny dvorom, ktoré musí spĺňať každý nákup štátnych dlhopisov členských štátov eurozóny na sekundárnych trhoch prostredníctvom Európskeho systému centrálnych bánk (ESCB):
  - nákupy sú neohlásené,
  - objem nákupov je od počiatku obmedzený,
  - existuje minimálna lehota medzi vydaním vládnych dlhopisov a ich nákupom Európskym systémom centrálnych bánk (ESCB), ktorá je stanovená od začiatku a bráni skresľovaniu podmienok vydania,
  - ESCB nakupuje výlučne štátne dlhopisy členských štátov, ktoré majú prístup na dlhopisový trh umožňujúci financovanie takýchto dlhopisov,
  - nakúpené dlhopisy sú len vo výnimočných prípadoch držané do splatnosti a v prípade, že už nebude potrebné pokračovať v intervencii, nákupy budú obmedzené alebo zrušené a s nakúpenými dlhopismi sa bude môcť opäť obchodovať;
25. berie na vedomie, že niektoré členské štáty môžu využívať politiku veľmi nízkych (negatívnych) úrokových sadzieb na odklad nevyhnutných štrukturálnych reforiem a konsolidácie ich primárnych deficitov verejných financií, najmä na úrovni ústrednej štátnej správy, a v tejto súvislosti poukazuje na záväzky Paktu stability a rastu; uznáva, že jedným z dôvodov, ktoré prispievajú k rozpočtovým prebytkom v niektorých členských štátoch, sú záporné úrokové sadzby ich verejného dlhu; zdôrazňuje, že vnútroštátne hospodárske politiky by mali byť koordinované, a to najmä v eurozóne; zdôrazňuje, že nevyhnutný proces ukončenia neštandardných opatrení v oblasti menovej politiky bude veľmi zložitý a bude sa musieť dôkladne napláňovať, aby sa zabránilo negatívnym otrasom na kapitálových trhoch;
26. víta uverejňovanie zápisnice zo zasadania Rady a rozhodnutie zverejniť dohody o čistých finančných aktívach (ANFA) medzi ECB a národnými centrálnymi bankami; nabáda ECB, aby pokračovala v snahe o transparentnosť; pripomína ECB, že pracovné politiky prijímania zamestnancov musia byť v súlade s osvedčenými postupmi;
27. pripomína, že nezávislosť ECB pri vykonávaní menovej politiky, ako je zakotvená v článku 130 ZFEÚ, je kľúčová z hľadiska cieľa zabezpečenia cenovej stability; žiada všetky vlády, aby sa vyvarovali vyhlásení spochybňujúcich úlohu, ktorú táto inštitúcia zohráva v rámci svojho mandátu;
28. vyzýva ECB, aby venovala osobitnú pozornosť zásade proporcionality v súvislosti s jej zverenými úlohami v oblasti bankového dozoru;
29. poukazuje na rozdelenie zodpovedností medzi ECB a Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA); zdôrazňuje, že ECB by sa nemala stať de facto štandardizačným orgánom pre banky mimo SSM;

30. konštatuje, že 18. mája 2016 Rada guvernérov ECB prijala nariadenie o zbere podrobných údajov o úveroch a o úverovom riziku (AnaCredit); vyzýva ECB a národné centrálné banky, aby pri uplatňovaní databázy AnaCredit ponechali čo najviac manévrovacieho priestoru;
31. vyzýva ECB, aby začala pracovať na akýchkoľvek ďalších krokoch v súvislosti s AnaCredit až po skončení verejnej konzultácie, a to s riadnym zapojením Európskeho parlamentu a najmä s prihliadnutím na zásadu proporcionality;
32. so znepokojením konštatuje, že nerovnováha v rámci systému TARGET2 sa v eurozóne opäť zväčšuje, a to napriek zníženiu obchodnej nerovnováhy, čo poukazuje na pokračujúci odliv kapitálu z periférie eurozóny;
33. pripomína, že na zabezpečenie transparentnosti menovej politiky vo vzťahu k Európskemu parlamentu a širokej verejnosti je dôležitý menový dialóg;
34. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a Európskej centrálnej banke.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA V GESTORSKOM VÝBORE

Dátum prijatia	11.10.2016
Výsledok záverečného hlasovania	+: 36 -: 7 0: 12
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Gerolf Annemans, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Esther de Lange, Fabio De Masi, Anneliese Dodds, Jonás Fernández, Ashley Fox, Sven Giegold, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Petr Ježek, Barbara Kappel, Othmar Karas, Georgios Kyrtos, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Marisa Matias, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Joachim Starbatty, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Michael Theurer, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Miguel Viegas, Beatrix von Storch, Jakob von Weizsäcker, Pablo Zalba Bidegain, Sotirios Zarianopoulos
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Alain Cadec, Sophia in 't Veld, Thomas Mann, Emmanuel Maurel, Siôn Simon, Tibor Szanyi, Romana Tomc